

der under offentlige Politisager er Spørgsmaal om private Rettigheder. Vi maae nemlig have for: Die, at i den senere Tids Lovgivning har man gjort en temmelig fremtrædende Distinktion mellem offentlige og private Politisager, som langtfra fremtræder med den Skarphed i tidligere Tider. Men denne skarpe Distinktion bliver ved denne Lov endnu langt skarper, idet der bliver særegne Regler opstillede for offentlige Politisager. Jeg anseer det for den svage Side ved det foreliggende Forslag, at man har taget mindre Hensyn til de private Politisager, end man ved en mere omfattende Behandling af Sagen vilde have gjort. Det seer underligt ud, at man i Lovforslagets Titel læser: „offentlige Politisager m. m.“, og desuagtet i den næstsidste Paragraf seer en Bestemmelse, som alene angaaer private Politisager. Dette vækker Tvivl om, hvorvidt de Regler, der ere foreslaaede i nærværende Lovforslag, alene finde Anvendelse paa offentlige Politisager, eller tillige paa private Politisager. Jeg vil tillade mig at fremsætte det Spørgsmaal, om § 13 angaaende Vidner, hvori der ikke er noget Udtryk, som betegner, at det alene skal angaae offentlige Politisager, udelukkende er anvendelig paa disse og ikke tillige paa private Politisager. Det forekommer mig i alt Fald, at Bestemmelsen kunde være ligesaa hensigtsmæssig i private Politisager, men efter hele Bygningen af Udkastet er jeg tilbøjelig til at troe, at Meningen har været, at § 13, som angaaer Vidners Stilling under den paagjældende Sag, kun skal angaae offentlige Politisager. Jeg maa imidlertid sige, at det kunde være mig af Interesse at vide andre Medlemmers og den høitærede Justitsministers Mening om Lovens Anvendelse paa private Politisager, navnlig om, hvorvidt § 13 udelukkende er anvendelig paa offentlige eller ogsaa paa private Politisager. Dette Punkt kunde maaskee ogsaa have Interesse med Hensyn til andre Sager, hvori Politiretsproceduren i sin Almindelighed er foreskrevet, uden at det er antydet, enten det er den private Politirets Procesmaade eller den offentlige, der skal anvendes. Jeg tænker paa et Tilfælde, som findes her i Kjøbenhavn. Der er i Forordningen 1ste Novbr. 1805 § 132 foreskrevet, at fraregnet nogle

enkelte Bestemmelser, som særlig gjælde for Brandkommissionen, skal der iøvrigt forholdes i Henseende til Rettens Pleie paa lige Maade som ved Politiretten. Jeg tænker mig, at der, naar denne Lov udkommer, vil være Tvivl om, hvorledes man i denne Afdeling af Brandvesenets Forretningsgang her i Kjøbenhavn skal bestemme sig, om nemlig Reglerne skulle formes efter nærværende Lov eller efter de Regler, der hidtil have været gjældende, altsaa, saavidt jeg skjønner dem, der nu gives for de offentlige Politisager. Navnlig forekommer det mig at have Interesse at vide, om Alt, hvad der angaaer Vidner, skal foretages efter § 13 eller ikke. — Iøvrigt maa jeg med Hensyn til de fremkomne Endringsforslag til Sagens øvrige Paragrafer, navnlig dem, der indeholdes under Nr. 9 og 11, tilstaae, at den Bestemmelse, at en enkelt Dommer kan komme til at dømmen en Borger i saadanne Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om at paalægge Band og Brødstraf, rigtignok forekommer mig at være temmelig mislig. Muligt kunde den ved tredie Behandling noget modificeres, men jeg troer, at det i det Hele taget vil støde den offentlige Følelse, naar en enkelt Dommer skulde kunne paalægge en Straf af Band og Brød, hvorimod det iøvrigt nok kunde være, at der var Anledning til at foretrække nogle af de andre Bestemmelser i disse Forslag fremfor dem, der findes i Forslaget under Nr. 7, men jeg maa tilstaae, at dette for mig vil være det afgjørende Punkt, hvorfor jeg vil stemme for det under Nr. 7 af to ærede Rigsdagsmænd stillede Forslag.

Alberti: Naar der bliver Spørgsmaal om at vælge imellem de Forslag, der nu behandles, nemlig det, som er udviklet af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), og det, som er forsvaret af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), saa troer jeg, at man uden Betænkelse bør foretrække det sidste. Det forekommer mig, at det altid er meget betænkeligt at give en Sag i en enkelt Dommers Haand uden Appel. Man siger vel, at der ved disse Politisager skal finde offentlig Forhandling Sted, men jeg holder mig for-